

Sygn. akt II Kp 52/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Kuczka

Protokolant: Monika Walichowska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego M. J.

na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w B.z dnia 15 stycznia 2014r. Ds. 1206/13 o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia pokrzywdzonego **M. J.** z dnia 24 stycznia 2014r. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w B.z dnia 15 stycznia 2014r. sygn. akt Ds. 1206/13 w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 grudnia 2013r. M. J. złożył zawiadomienie o „falszywym oskarżeniu” go przez E. W. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. poprzez wniesienie do Sądu niezgodnego z prawem aktu oskarżenia przeciwko niemu, w którym podane zostały nieprawdziwe dane m.in. dotyczące wysokości osiąganego przez skarżącego zasiłku i stwierdzenia, iż nie ma on nikogo na swoim utrzymaniu, podczas gdy w rzeczywistości uzyskuje zasiłek w kwocie 456 zł i ma na utrzymaniu 4 osoby.

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2014r. asesor Prokuratury Rejonowej w B. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 15 października 2013r., woj. (...), poprzez niezasadne zatwierdzenie, a następnie wniesienie do Sądu aktu oskarżenia w sprawie o sygn. akt 2 Ds. 357/13 przeciwko M. J. o czyny z art. 234 k.k. i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i podanie w nim nieprawdziwych danych, co do wysokości dochodów oskarżonego oraz jego sytuacji rodzinnej, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego M. J., to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k., wobec stwierdzenia braku ustawowych znamion przestępstwa. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż w ramach prowadzonego postępowania sprawdzającego rozpytano prokuratora E. W. i funkcjonariusza policji M. R.. Prokurator E. W. w trakcie rozpytania potwierdził, iż nadzorował dochodzenie w sprawie sygn. akt 2 Ds. 357/13 przeciwko M. J., podejrzanemu o czyny z art. 234 k.k. i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., które było prowadzone przez KPP w D., a czynności w drodze pomocy prawnej wykonywał Komisariat 1 Policji w J.. Prokurator oświadczył także, iż w jego ocenie materiał dowodowy zgromadzony w sprawie dawał podstawę do przedstawienia zarzutów M. J., a następnie wniesienia przeciw niemu do Sądu aktu oskarżenia i nie ma podstaw do twierdzeń, że M. J. został fałszywie oskarżony. Wskazał także, iż przesłuchani w sprawie świadkowie zaprzeczyli wersji podawanej przez skarżącego i z tego też względu sporządzone zostało postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłoszone M. J. w drodze pomocy prawnej przez Komisariat Policji 1 w J., gdzie dokonano jego przesłuchania w charakterze podejrzanego. Ponadto prokurator E. W. wskazał funkcjonariusza policji wykonującego czynności procesowe w ramach prowadzonego postępowania na jego polecenie, to jest M. R., który sporządził projekt aktu

oskarżenia (zatwierdzony po sprawdzeniu przez prokuratora). Odnośnie danych osobowych skarżącego wpisanych w akcie oskarżenia prokurator podał, iż pochodziły one z protokołu przesłuchania podejrzanego M. J.. Z kolei, jak wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, rozpytany funkcjonariusz policji z KPP w D.M. R., oświadczył, że w toku postępowania o sygn. 2 Ds. 357/13 wykonywał polecenia i wytyczne nadzorującego postępowanie prokuratora E. W., potwierdził, iż prokurator sam sporządził postanowienie o przedstawieniu zarzutów, które następnie w drodze pomocy prawnej ogłoszone zostało skarżącemu przez funkcjonariusza policji z Komisariatu Policji w J.. M. R. oświadczył, iż także w jego ocenie istniały podstawy do przedstawienia M. J. zarzutów, a następnie wniesienia do Sądu aktu oskarżenia, przy czym potwierdził sporządzenie przez siebie projektu aktu oskarżenia, który został zatwierdzony przez E. W. oraz to, że zawarte w tym akcie oskarżenia dane osobowe skarżącego pochodziły z protokołu przesłuchania podejrzanego M. J.. Mając na uwadze powyższe stwierdzono, iż analiza materiałów zgromadzonych w sprawie jednoznacznie wskazuje, iż brak jest w zarzucanym zachowaniu prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. znamion występku z art. 231 § 1 k.k., który polega na m.in. na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariusza publicznego, czym jest podejmowanie przez takiego funkcjonariusza czynności wykraczających poza jego uprawnienia służbowe lub też podejmowanie czynności wprawdzie mieszczących się w ramach jego uprawnień, lecz do podjęcia której nie było podstawy faktycznej lub prawnej, w tym także wykonanie czynności stanowiące wyraźne nadużycie tych uprawnień. Przy tym czyn z art. 231 § 1 k.k. ma charakter umyślny, natomiast działania takiego przypisać wskazanemu prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w D. przypisać nie można skoro w zakresie i ramach swoich uprawnień i zgodnie z posiadaną wiedzą dokonał oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie 2 Ds. 357/13 a następnie na tej podstawie wniósł przeciwko skarżącemu akt oskarżenia do Sądu, w którym dane dotyczące osoby oskarżonego pochodziły z protokołu przesłuchania M. J., które sam podał i potwierdził podpisując protokół nie wnosząc do niego żadnych poprawek.

Na powyższe postanowienie wniósł zażalenie pokrzywdzony M. J. domagając się, jak należy wnosić z jego treści, jego uchylenia i wszczęcia śledztwa w tej sprawie. Skarżący zarzucił, iż wydane postanowienie narusza przepisy postępowania i nie przedstawiono w nim nadal faktycznego stanu jego rodziny. W uzasadnieniu skarżący M. J. opisał ponownie swoje stanowisko w sprawie, stwierdzając, iż prokurator Prokuratury Rejonowej w D. źle nadzorował dochodzenie przeciwko jego osobie, fałszywie i nieprawidłowo go oskarżył, bo świadkowie w jego sprawie kłamali i nadal kłamią, a asesor wydający postanowienie w sprawie sam źle nadzoruje sprawy, nie ma głębokiego doświadczenia a nadto oszukuje że sam skarżący podał takie swoje dane osobowe, a było inaczej, gdyż nie podawał że nie ma nikogo, a poprawek do protokołu nie wniósł, bo w protokole o rodzinie nie było mowy i było w nim wszystko w porządku.

Przekazując zażalenie do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie, jako właściwemu do jego rozpoznania, Prokurator Rejonowy w B. wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Sąd, po dokonaniu analizy akt sprawy w tym w szczególności w kontekście zażalenia pełnomocnika skarżących, uznał, iż decyzja procesowa podjęta przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku, z czym utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Sąd w pełni podziela, bowiem tę decyzję o odmowie wszczęcia śledztwa opartą na stanowisku, iż zawiadomienie nie dostarcza podstaw do uznania, iż zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż prokurator przekroczył swoje uprawnienia lub nie dopełnił obowiązków w zatwierdzając akt oskarżenia w sprawie 2 Ds. 357/13 przeciwko M. J. o czyny z art. 234 k.k. i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i wnosząc go do Sądu, lub też że sfałszował lub świadomie choćby podał nieprawdziwe dane co do wysokości dochodów skarżącego i jego sytuacji rodzinnej.

Sąd w całości przy tym podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i przedstawioną na jego poparcie argumentację, której nie ma potrzeby ponownie w tym miejscu przytaczać, dodać jedynie należy, iż brak jest jakichkolwiek racjonalnych podstaw do uznania zarzutów dotyczących tego, aby nadzorujący postępowanie przygotowawcze w sprawie 2 Ds. 357/13 prokurator Prokuratury Rejonowej w D. działał na polecenie czy w jakimkolwiek niedopuszczalnym porozumieniu z pokrzywdzoną w tej sprawie sędzią Sądu Rejonowego w Z. czy dopuszczał się manipulacji materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie. Zwłaszcza, że oceny tego materiału

dowodowego, niezależnie będzie dokonywał Sąd, do którego akt oskarżenia przeciwko M. J. jako oskarżonemu wpłynął. Odnośnie kwestii danych osobowych, w żaden sposób nie można również uznać zarzutów skarżącego za słuszne, bowiem do akt niniejszej sprawy dołączono kserokopię protokołu przesłuchania M. J. w dniu 1.10.2013r. w charakterze podejrzanego, którą to czynność przeprowadzono w Komisariacie Policji 1 w J., a w którym to dokumencie, jak wykazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, w części zawierającej dane osobopoznawcze osoby przesłuchiwanej tj. na stronie 1, w informacjach dotyczących miejsca nauki, pracy lub źródło utrzymania jeżeli podejrzanym pracuje wpisano „otrzymuje zasiłek socjalny z MOPS w J. w kwocie 700 zł”, w informacjach dotyczących stanu cywilnego wpisano „żonaty”, a w dotyczących liczby osób pozostających na utrzymaniu odnotowano „nie posiada”.

Jednocześnie postępowanie sprawdzające, w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia śledztwa w tej sprawie nie zawiera żadnych uchybień, mogących skutkować uchynieniem zaskarżonego postanowienia, w celu dokonania dalszych czynności procesowych, zwłaszcza, iż sam skarżący M. J. nie wskazuje na potrzebę wykonania jakichkolwiek czynności, czy też dopuszczenia dowodów, których przeprowadzenia zaniechano, a jedynie kwestionuje zaskarżone rozstrzygnięcie, polemizując z nim i nie zgadzając się z dokonaną oceną materiału dowodowego, przeciwstawiając własne subiektywne stanowisko w tej sprawie, a przy tym ograniczając się do zarzucania organom ścigania, rozpoznającym jej zawiadomienia, fałszowanie dokumentów i działanie na jego szkodę, bezpodstawne oskarżenie, bez oparcia tych zarzutów na uzasadnionych podstawach.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw, do podzielenia w jakimkolwiek zakresie argumentacji skarżącego M. J., a skoro zarazem przeprowadzone w sprawie postępowanie, nie zawiera braków i uchybień mogących skutkować uchynieniem zaskarżonego postanowienia, w celu dokonania ewentualnych dalszych czynności procesowych, należało orzec jak w sentencji.